

بسم الله الرحمن الرحيم

انتخابات ریاست جمهوری مصر... بعد از آن چه؟!

(ترجمه)

انتخابات ریاست جمهوری مصر، که چندی قبل به پایان رسید، دو کاندید-عبدالفتاح سیسی و مصطفی موسی رئیس حزب الغد- در آن به رقابت پرداخته بودند. این انتخابات سه روز به درازا کشید و بدون چون و چرا به نفع سیسی تمام شد. چون تمام رقبای انتخاباتی-که آخرین شان رئیس ارکان سابق مصر، یکی از مهره‌های امریکا در مصر بود- قبلاً دستگیر شده بودند. حتی این تنها کاندیدی که به وی اجازه به اصطلاح رقابت در انتخابات داده شده بود، در بسیاری از پایگاه‌های نشراتی و سایت‌های خبری حمایتش را از سیسی اعلان نموده بود؛ علی‌الرغم فشارهای مادی و روحی-روانی، مردم را مجبور به شرکت در پروسه رأی‌دهی می‌نمود. مردم مصر از شرکت درین پروسه خودداری قابل محسوس داشتند و این درحالی بود که حکومت از مردم می‌خواست تا در سایت‌های انتخاباتی حضور پیدا کرده و لوکه به باطل کردن رأی‌های شان باشند، چون سیسی می‌خواهد جهانیان گمان کنند که او از حیثیت و پشتبانه‌ای مردمی خوبی برخوردار است و طوری وانمود شود که می‌تواند مردم مصر را مهار کرده و اوضاع را به پیش از انقلاب جنوری 2011م برگرداند. چنانچه که نظام مصر بدین منظور به وسایل اجبار و تهدید و ترغیب و تشویق روی آورده تا مردم مصر را وادار به مشارکت در پروسه رأی‌دهی نماید.

بنابه گزارش‌هایی که از آگاهان امور نقل گردیده؛ "چالش بزرگ برای سیسی اشتراک تعداد لازم در پروسه رأی‌دهی و مقابله با مخالفین بود، که مردم را به امتناع از شرکت درین پروسه دعوت می‌نمودند، طوری که اغلب مردم مصر درین پروسه‌ای که نتیجه‌اش پیشاپیش به نفع سیسی تعیین شده بود، شرکت نموده‌اند.

مسئولین حکومتی می‌گویند: دستورالعمل‌هایی که اکثراً شفاهی بودند، از جانب ادارات امنیتی مبنی بر ضرورت بسیج کارمندان دولتی به مشارکت در پروسه رأی‌دهی، آن‌هم به هر شکل ممکن، برای نهادهای حکومتی صادر شده بود. فعالان شبکه‌های اجتماعی خبر تصمیم حکومتی در منطقه قلیوبیه الازهر را مبنی بر اجبار تمام معلمین و کارمندان خدمات عامه به مشارکت در انتخابات را در فضای مجازی دست به دست می‌نمودند. در این تصمیم به معلمین و کارمندان هشدار داده شده بود که در برابر امتناع کننده‌گان از شرکت در پروسه رأی‌دهی، هیچ‌گونه آسانگیری نمی‌شود؛ در حدی که روزنامه صدای امت، که یکی از روزنامه‌های وابسته به دولت می‌باشد، در گزارشی از دولت خواست که برای کسانی که آن‌ها را اهل شر و اهل منفی‌بافی می‌نامند، زور بازو نشان داده و آنان را مطابق قانون مجبور به مشارکت در پروسه رأی‌دهی نموده و امتناع کننده‌گان را زندانی نماید.

هم‌چنین بر اساس گزارش‌هایی که رسانه‌ها منتشر نموده‌اند، ادارات امنیتی به انجمن‌های خیریه دستور داده بودند که برای افراد فقیری که در پروسه رأی‌دهی شرکت می‌کنند، کمک‌های مالی ارئه داشته و وسایل انتقال آن‌ها را به سایت‌های انتخاباتی آماده سازند و گر نه آن انجمن‌هایی که از اجرای این تصمیم امتناع می‌ورزند، فعالیت‌های‌شان ممنوع ساخته می‌شوند که این دستورات کارخانه‌جات و شرکت‌های تجاری حامی نظام را هم در برمی‌گرفت. این شرکت‌ها کارکنان خویش را به شکل دسته‌جمعی در رفتن به سایت‌های رأی‌دهی مجبور می‌کردند و آنان را توسط وسایل حمل و نقل به سایت‌های انتخاباتی انتقال می‌دادند و کسانی را که مخالفت می‌کردند، تهدید می‌نمودند که آنان را به امنیت ملی معرفی خواهند نمود.

بنابه گزارش خبرگزاری رویترز در ولایت بحیره، نادیه عبده والی این ولایت به تلویزیون المحور گفت: «مردمی که شرکت چشم‌گیری در پروسه رأی‌دهی داشته باشند، ما برای‌شان تغییرات ایجاد کرده و برای‌شان آب و برق می‌دهیم.» این علاوه بر فتوای بسیاری بود که از جانب علماء و شیخ‌های مزدور نظام مبنی بر تحریم خودداری از رأی‌دهی صادر شده بود و نیز علاوه بر این می‌باشد که تحلیل‌گران و سیاسیون، خودداری از رأی‌دهی را خیانت بزرگ به وطن عنوان می‌کردند.

نتیجه این انتخابات از پیش تعیین شده بود و تعداد لوحه‌های اعلانات آن از تعداد رأی‌دهندگان بیشتر بود. حسب اعلامیه‌های رسمی، تعداد شرکت‌کننده‌گانی که حق رأی‌دهی را داشته‌اند، به 40 درصد نمی‌رسید. خبرگزاری رویترز مبنی بر گفته دیپلوماسی غربی، که از چهار ولایت مصر دیدن می‌نماید، گزارشی را به نشر رساند که وی هیچ صندوق رأی‌دهی را ندیده بود، که بیشتر از نصف پر شده باشد و نیز هیچ صف طولانی از رأی‌دهنده‌گان را ندیده بود و کسی که خواست اسمش نشر نشود، می‌افزاید: «حضور رأی‌دهنده‌گان تا اخیر روز سوم انتخابات در بین 15 الی 20 درصد بود؛ مگر این که در روز سوم در بعضی از سایت‌های رأی‌دهی به 30 درصد رسیده بود.

خلاصه این که: تمام این موارد اشاره بر این دارد که نظام مصر با تمام وسایل و امکانات دست‌داشته خویش؛ به شمول رسانه‌ها، سیاسیون، علماء و شیخ‌های جیره‌خوارش و هیچ یک از تشویق‌ها، ترغیب‌ها و تهدیدهای آن نتوانست که این انتخابات را رنگ و بوی انتخابات واقعی دهد. این واقعیت خبر از این می‌دهد که مردم مصر حال به خوبی به این درک رسیده‌اند که این صندوق‌ها هرگز زندگی‌شان را تغییر نداده و نمی‌تواند عزت و کرامت از دست‌رفته‌شان را به آنان برگرداند؛ بلکه همین صندوق‌ها بودند که هر آن‌چه را که به وسیلهٔ انقلاب جنوری 2011م خویش بدست آورده بودند، نابود کرد. این صندوق‌ها بودند که مردم مصر را به حالت بدتر از زمان ریاست حسنی مبارک خلع شده، قرار داده است. اگر مردم مصر بدیل واقعی را ببینند، مطمئناً که انقلاب‌شان موج‌های دیگر خواهد داشت- که این نظام مانند گذشته آن به زانو در خواهد آورد. کسانی که برای یک سراب و باز گشت سیاسیون و حرکاتی که برای غرب زمینهٔ بیشتری برای تسلط ایجاد می‌نمایند و تا سرحد مرگ تلاش نموده‌اند، هرگز در قبال برنامه‌ای که از عقیده‌شان نشأت کرده و مطابق فطرت‌شان می‌باشد، عزت و کرامت، زندگی مرفه و آبرومند را به آن‌ها باز می‌گرداند، بخالت نمی‌کنند.

ای اهل کنانه و مصر! واقعیت کنونی ما در زیر سایهٔ این چنین نظام‌ها تغییر نیافته، حالت ما اصلاح نشده، شهر هیچ ترقی نکرده، عزت و کرامت ما هم‌چنان زیر پا می‌شوند، تا زمانی که نظام‌های سرمایه‌داری برما حاکم باشد، حالت ما بدتر و بدتر خواهد شد. نظام‌های سرمایه‌دار، تنها سرمایه‌ها و دارائی‌های مان را نمی‌بلعند، بلکه آن‌ها خونی را که در رگ‌های مان در جریان است، نیز می‌مکند، گاز و نفت‌مان را بدون هیچ بهائی به غارت می‌برند، آب‌ها و زمین‌های ما را ضایع می‌نمایند، هر زمانی که بخواهند، به وسیلهٔ فرزندان ما و سلاحی که پولش را از جیب ما در آورده‌اند، به اتهام خوارج و داعش، خانه‌های مان را تخریب کرده و ما را به قتل می‌رسانند و آواره می‌کنند، چنان‌چه با اهل سینا کرده‌اند.

ای اهل مصر و کنانه! راه نجات شما هرگز دموکراسی و انتخابات آن نیست، حتی اگر نتیجه‌اش شفاف هم باشد؛ بلکه یگانه راه نجات شما این است که دعوتگران مخلص و جوانان حزب التحریر را که از میان شما برخاسته و فرزندان شما می‌باشند، به آغوش گرفته و به آنان کمک کنید تا پروژهٔ امت اسلامی را بناء کرده و خلافت اسلامی را برمنهج نبوت یک بار دیگر تأسیس نمایند. کاری که نصرت فرزندان مخلص شما را در اردوها می‌طلبید، تا این که به وسیلهٔ آن‌ها دولتی را که الله سبحانه و تعالی و رسول الله ﷺ وعدهٔ بشارتش را داده است، تأسیس شود. بدانید که وعده در پیش دستان شما قرار دارد، دستانی که توان این را دارد تا بر تأسیس دولت اسلام نصرت داده و توازن بین‌المللی را درهم شکسته و امت را به آن‌چه که سزاوارش می‌باشد، برساند. نصرتی که اساس این حکام را- که تخت‌های فرسودهٔ خویش را به شانه‌های فرزندان امت حمل می‌کنند- درهم شکنید تا این که در میان امت مقام انصار گذشته را دریافت کنید؛ مقام انصاری که رسول الله ﷺ را نصرت داد، دولت عزت و رحمت- خلافت برمنهج نبوت را برپا داشتند- دولتی که زمین را که مملو از ظلم ستم بود، از عدل و دادگری پر کرد. در آن زمان است که مصر مانند هر سرزمین اسلامی دیگری، مصری می‌شود که الله سبحانه و تعالی نورش را برای امت باز گشتاند و امت را به وسیلهٔ آن از تاریکی‌ها به روشنی‌ها خواهد برد. یا الله! زمان تأسیس این دولت را نزدیک نموده و افتخارش را نصیب ما بفرما.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾

ترجمه: ای مؤمنان! فرمان الله (سبحانه و تعالی) را بپذیرید، و دستور پیامبر او را قبول کنید؛ هنگامی که شما را به چیزی دعوت کند که به شما زنده‌گی بخشد.

نویسنده: استاد عبدالله عبدالرحمن

17 رجب 1439 هـ.ق

4 اپریل 2018 م